

[Poul Dam.]

hvis kulturelle og samfundsmæssige ulykkesvirkninger retsforbundet åbenbart ikke forstår noget som helst af.

Bracher (Kr.F):

Kristeligt folkeparti vil da meget gerne gå ind for at spare, hvor der kan spares, men vi kan ikke se, det er store summer, der spares ved disse forslag. Vi hørte jo hr. Robert Pedersen nævne summen 4 kr. pr. indbygger i Danmark; det er jo ikke store sager.

Når det gælder vort principielle syn på kunsten, så er vi meget positive over for al god og lødig kunst og er ikke bange for at yde den støtte både fra stat og kommune, så vi vil i det store og hele gå imod disse 5 forslag.

Ophævelsen af Statens Kunstfond kan vi i alt fald slet ikke gå med til det. Vi synes, det er udmærket, at der gives støtte til kunsten, mere end til kunstneren, sådan at der kan opstilles gode kunstværker rundt omkring i vor by. Det er ikke alt, vi er lige enige om, sådan at vi personligt synes om det, men hvad der er god kunst, afhænger jo af en smagsbedømmelse. Der er jo ikke i vor tid mæcener, som der var i gamle dage, der kan støtte kunsten, så det bliver nok staten og kommunerne, der må gøre det.

Når det gælder orkestrene, så synes vi også, det ville være en skam at afskaffe orkestrene. Vi har jo mange gode og fine orkestre rundt omkring, som er af privat karakter, organisationsorkestre og FDF-orkestre osv., som man kan glæde sig over. De allerfleste af disse orkestre får netop støtte fra de professionelle kunstnere i orkestrene rundt omkring. Vi vil også på dette område gerne opretholde de statsstøttede orkestre.

Når det gælder de to sidste lovforslag, er der måske nok ting, vi kunne se på. Når det gælder biografer og teatre, kunne vi godt tænke os at tale lidt om administrationen af lovgivningen, men selve den udøvende filmkunst og teaterkunst vil vi da gerne være med til at støtte, når den er god og lødig.

Stort set vil vi altså gå imod dette forslag, men er villige til at se på det i et udvalg.

Fuglsang (DKP):

Kommunister kan ikke støtte disse forslag om at ophæve eller voldsomt skære ned på forskellige former for kunststøtte. Forslagsstillerne forsøger sig med en slags logisk motivering for forslagene, men det tør nok siges, at man drager nogle temmelig ulogiske slutninger af det. Der tales f. eks. om folkelig harme mod Statens Kunstfonds virksomhed, nævnes også konkrete eksempler på svagbeder i så henseende, det gælder principperne for fordelingen af fondets midler, og det gælder, hvilke grupper som kan komme ind under denne støtte. Det er klart, at sådanne problemer løbende kan og bør diskuteres, og de bliver jo også diskuteret, men jeg kan som de andre ordførere ikke være med til at drage den slutning, at så stryger vi simpelt hen det hele.

Med hensyn til forslaget om kunstfonden og de andre forslag vil jeg sige, at der tales netop i disse dage meget om, at Danmark er fattigt, men vi bestrider, at Danmark er så fattigt, at vi ikke har råd til at opretholde et vist kunstnerisk og kulturelt niveau, og vi vil hævde, at Danmark ville blive endnu fattigere, hvis vi ikke gjorde det.

Vi må også fra vor side betragte det som en asocial betragtning, når man siger, at folk, der vil nyde kunst under en eller anden form, selv må betale, hvad det koster. Det kan dog ikke være sådan, at adgangen til at nyde kunst og kultur kun skal være for en lille besiddende overklasse, som i øvrigt ikke er slet så kulturbærende, som den undertiden selv mener, og det vil for øvrigt også medføre, at kunstens retning i høj grad vil blive bestemt af denne gruppes smag. Det kan ikke være sådan, at kunst og kultur ikke også er for de mange, mange mennesker, som gennem deres arbejde dog skaber selve det materielle grundlag for kunst og kultur.

Vi kan således ikke stemme for dette for-